

Arrest

nr. 213 663 van 10 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor verzoeker, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 17 november 2015 België binnen zonder enig identiteitsdocument en vraagt op 3 december 2015 asiel aan. Op 6 juni 2018 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Safed Sang, gelegen in het district Mohammad Agha, in de provincie Logar. U bent Pashtoun van origine. U bent tot de zesde graad naar school geweest en bent ongehuwd. U verklaart geboren te zijn in 1991.

Uw vader, een verkoper in een voedingswinkel in Pul-e-Kandahari, overleed zes jaar geleden. Als oudste van het gezin was het vervolgens uw taak om voor het inkomen te zorgen. U stopte met school en ging aan de slag in uw dorp, waar u verschillende werken deed zoals meewerken aan bouwprojecten en helpen op het veld. Toen er geruchten opstaken dat de taliban de oudste van elk gezin wilden rekruteren, vroeg uw moeder aan uw oom langs vaderskant om u elders aan een job te helpen. Hij regelde via ingenieur F. (...) een job in Pansjir, waar u meewerkte als arbeider op een werf waar een brandweerversting werd gebouwd. Tijdens uw verblijf in Pansjir kreeg uw familie een dreigbrief van de taliban. Zelf bleef u ononderbroken in Pansjir tot u vernam dat uw moeder van het dak was gevallen en haar been had gebroken. U wou uw moeder zien en besloot terug te keren naar Safed Sang. Uw tweede nacht in Safed Sang werd er plots op uw deur geklopt. De taliban stond voor uw deur, maar u kon wegvluchten en klopte aan bij onbekenden. U bracht daar de nacht door. De volgende dag kwam uw oom u ophalen en bracht u nog dezelfde dag naar Nimroz, waar u de grens overstak naar Iran.

U bekostigde uw reis naar Europa door onderweg te werken. U verbleef vijf maanden in Iran en ongeveer drie maanden in Turkije. U kwam op 7 november 2015 aan in België en vroeg op 3 december 2015 asiel aan.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban.

Ter staving van uw asielmotieven legt u uw Afghaans identiteitsdocument (taskara) neer en een document ter staving van uw tewerkstelling voor Alster.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 6 maart 2018, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige

schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu bent u er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u een amper geschoolde jongeman bent die is opgegroeid in een landbouwgemeenschap in Logar en twee jaar voor zijn vertrek tewerkgesteld was in Pansjir.

Vooreerst kunnen heel wat vragen gesteld worden bij uw beweerde scholingsgraad. U geeft aan tot de zesde graad school te hebben gelopen in het Safed Sang Lyceum, ook daadwerkelijk zes jaar naar school bent gegaan en nooit bent blijven zitten (CGVS, p. 5 & 7). U begon en stopte echter op een voor u ongekende leeftijd. De reden waarom u stopte was dat u als oudste zoon voor het familiale inkomen moest zorgen. U werkte een jaar als bouwarbeider in en rond Safed Sang en trok nadien twee jaar naar Pansjir, waarna u nadien in 2014 vertrok uit Afghanistan (CGVS, p. 5-6). Gezien u aangeeft geboren te zijn in 1991 moet u op moment van vertrek 23 jaar oud zijn geweest (CGVS, p. 4). U bevestigt dan ook dat u omgerekend 20/21 jaar moet zijn geweest toen u stopte met school (CGVS, p. 6). Wanneer u dan gevraagd wordt hoe oud u was toen u met school startte, zegt u frappant genoeg achttien jaar (CGVS, p. 6). Naast uw incoherente verklaringen inzake uw schoolgaande leeftijd en jaren, is het allerm minst geloofwaardig dat een persoon van achttien jaar nog zou starten in de eerste graad, dus bij kinderen van zes of zevenjarige jaar, en drie jaar later in de zesde klas zou zitten, met, zoals u beweert, leerlingen tussen de vijftien en twintig jaar (CGVS, p. 6). Nog frappanter is dat, wanneer u wordt gevraagd wat u voor uw achttiende levensjaar van activiteiten had, u antwoordt dat u naar school ging en eigenlijk niet meer wanneer u naar school bent beginnen gaan (CGVS, p. 6). Het is duidelijk dat uw verklaringen over uw schoolcarrière allerm minst geloofwaardig overkomen en u hier duidelijk geen zicht wenst op te geven.

Vervolgens slaagt u er niet in duidelijk te maken wanneer u precies werkzaam was in Pansjir, sinds twee jaar voor uw vertrek uit Afghanistan. Tijdens uw gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vertelt u immers dat u één jaar in Pansjir heeft gewerkt, vervolgens twee maanden bij een oom en daarna aan de slag was bij een andere oom in een ander project (verklaring DVZ, d.d. 4 maart 2016, vraag 12). Dit staat haaks op uw verklaringen bij het CGVS, waar u verklaart dat u twee jaar heeft gewerkt in Pansjir (CGVS, p. 5) en de dag na uw terugkeer uit Pansjir bent vertrokken uit Safed Sang (CGVS, p. 6, 20). Uw verklaringen stroken evenmin met het enige document dat u neerlegt ter staving van uw tewerkstelling. U beweert in eerste instantie gestart te zijn in Pansjir in de zomer (CGVS, p. 18). U bent er eveneens gestopt met werken toen het warm weer was en de tarwe al gezaaid was (CGVS, p. 19). Nochtans haalt uw tewerkstellingsattest aan dat u er heeft gewerkt van 11 januari 2013 tot 28 december 2014, van winter tot winter dus. Hiermee geconfronteerd weet u enkel te zeggen dat het inderdaad zou kunnen, maar u het niet weet (CGVS, p. 19). Vreemd is ook dat u weet dat u er heeft gewerkt tot en met 28 december 2014 (CGVS, p. 20), de datum die overeenstemt met het document dat u neerlegt, maar er niet in slaagt deze dag in de Afghaanse kalender te zeggen. Uw bewering dat u heel snel moest vertrekken en niet stilstond bij de datum is niet ernstig, gezien u wel blijkt geeft overweg te kunnen met de Afghaanse kalender (CGVS, p. 20). Wanneer u er vervolgens op attent wordt gemaakt dat u dus in de winter moet zijn vertrokken, en niet in de zomer, past u uw verklaringen aan en zegt u eerst dat het weer normaal was, om vervolgens te verklaren dat het koud was tijdens uw vertrek en er niets op het veld stond (CGVS, p. 20). De vaststelling dat uw antwoorden niet stroken met het enige document dat u ter staving van uw werkzaamheden neerlegt, tast niet enkel de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aan, maar maakt ook dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van uw tewerkstellingsattest. Ook uw verklaringen over het bedrijf waar u werkte, Alstar Group of Companies, kunnen allerm minst overtuigen. Gevraagd naar wat uitleg over het bedrijf waar u toch twee jaar heeft gewerkt, kunt u slechts kwijt dat het meewerkte aan de bouw van een brandweervervestiging (CGVS, p. 19). Nochtans biedt dit bedrijf in heel Afghanistan logistieke hulp aan. Daarnaast haalt u aan dat uw project ondersteund werd door de Amerikanen, maar in detail kunt u hierover niet treden (CGVS, p. 20). De vaststelling dat u geen enkele informatie kunt geven over het bedrijf waar u twee jaar zou hebben gewerkt, ondermijnt nog maar eens uw bewering van 2013 tot eind 2014, tot net voor uw vertrek uit Safed Sang, te hebben gewerkt voor Alstar Group of Companies.

Die onduidelijkheid wordt nog verder versterkt wanneer u wordt gevraagd waar u was op het moment van de laatste verkiezingen in Afghanistan, de door u bevestigde presidentsverkiezingen van Ashraf Ghani. U antwoordt namelijk dat u op dat moment naar school ging in Safed Sang en nog niet aan het werk was in Pansjir (CGVS, p. 14). Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat deze verkiezingen plaatsvonden in 2014, en u sinds 2013 zagezegd aan het werk was in Pansjir, blijft u echter bij uw verklaringen dat u in 2013 bent gestart in Pansjir, maar toch nog school liep tijdens de verkiezingen (CGVS, p. 14). Vanzelfsprekend is dit niet ernstig. Ook frappant is dat u aangeeft niet te weten waar de mensen konden gaan stemmen, maar ze "ergens in de provincie" dienden te gaan. Nochtans toont informatie in het administratief dossier duidelijk aan dat mensen net in de school van Safed Sang hun stem konden uitbrengen en dit ook massaal deden daar.

Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe dat u de Belgische asielinstanties geen zicht hebt gegeven op uw activiteiten de jaren voor uw verzoek om internationale bescherming in België. Daarnaast moet er ook worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt te zijn opgegroeid in Safed Sang, provincie Logar en er te hebben verbleven.

Zo moet worden geconcludeerd dat uw kennis over de gewassen in uw regio, nochtans een ruraal gebied, niet enkel uiterst beperkt is maar ook sterk ingestudeerd overkomt. Zo geeft u spontaan aan dat tarwe wordt gezaaid in de maand aqrab en wordt geoogst in de maand jawza. Onmiddellijk voegt u daaraan toe dat maïs wordt gezaaid in de maand saratan en in de maand qaus wordt geoogst (CGVS, p. 11). Daarmee stopt uw kennis echter. Want hoewel u aangeeft dat er in de zomer ajuinen op de velden stonden en u zelfs meehielp met de oogst ervan (CGVS, p. 11 & 17) weet u niet wanneer de uien worden gezaaid of geoogst (CGVS, p. 11). Ook over tomaten kunt u enkel aangeven dat die in de zomer op de velden stonden, hoewel u het precies niet weet (CGVS, p. 11). Behalve ui, tarwe en maïs wordt er volgens u niets anders geteeld in uw regio. Het mag verwondering heten dat de landbouwers in uw dorp geen aardappelen zouden telen bijvoorbeeld, zoals ook aangegeven wordt in het administratief dossier. Eveneens opmerkelijk is dat u correct aangeeft dat er abrikozen, druiven en appels worden geteeld in uw provincie, maar u helemaal niets kwijt kunt over die druiventeelt (CGVS, p. 11). U weet zelfs niet wanneer de druiven geoogst werden, hoewel u te kennen geeft dat u ze zag liggen in de winkels in onder meer Pul-e-Kandahari.

Uw ongeloofwaardige herkomst wordt verder versterkt door uw gebrekkige geografische kennis over de regio waar u uw hele leven heeft gewoond. Zo geeft uw wegbeschrijving vanuit Safed Sang naar Pul-e-Kandahari, waar uw vader zijn winkel had en u ook heen ging (CGVS, p. 6-7), een wel zeer oppervlakkig en ingestudeerd karakter weer. U herhaalt telkens consequent dezelfde drie dorpen, Zaydabad, Beni Sherafghan en Pul-e-Kandahari (CGVS, p. 7-8), maar gevraagd om iets meer in detail te beschrijven wat u tegenkomt, blijft u zeer oppervlakkig en voegt u enkel toe dat er een brug was in Zaydabad, een brug in Pul-e-Kandahari en een ziekenhuis in Pul-e-Kandahari (CGVS, p. 7). Meer kunt u niet toevoegen, geeft u nog toe. Nochtans bevinden zich volgens de kaart toegevoegd aan het dossier nog tal van andere dorpen op de weg van uw dorp naar uw vaders winkel. Wanneer u gevraagd wordt of er ook een andere weg is om van Safed Sang naar Pul-e-Kandahari te gaan, zegt u dat dit niet het geval is (CGVS, p. 8). Volgens de informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter duidelijk dat er twee wegen zijn om van Safed Sang naar Pul-e-Kandahari te gaan. Het feit dat dit u zou ontgaan zijn, bevestigt het ingestudeerde karakter over de streek vanwaar u afkomstig zou zijn. Wanneer u vervolgens de verschillende dorpen worden opgesomd die langs deze alternatieve weg gesitueerd zijn, zegt u telkens de naam van het dorp reeds gehoord te hebben, maar niet te weten waar deze dorpen gelegen zijn, aangezien u niet buiten kwam. Zo antwoordt u op de vraag waar Qale Anwar, Dowran Kheil, Sangar Kheil en Nazarkhel liggen (CGVS, p. 8) dat u er wel al van hebt gehoord, maar er nooit bent geweest. Over de dorpen Budyakeil en Kutub Kheil, twee andere dorpen die tussen Safed Sang en Pul-e-Kandahari liggen, blijkt u nog nooit gehoord te hebben (CGVS, p. 8-9) en over de dorpen Kamal Kheil en Nyazi zegt u alweer dat u van de dorpen wel heeft gehoord, maar u niet weet waar deze dorpen gelegen zijn (CGVS, p. 9). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd om Nyazi te situeren, blijkt u enkel te weten dat het ver ligt van uw dorp, maar weet u niet te preciseren of 'ver' betekent voor of achter het districtshuis (CGVS, p. 9). Het is bijgevolg duidelijk dat u de dorpen in uw directe omgeving op geen enkele manier weet te situeren. De naam Sare Pul heeft u blijkbaar ook al gehoord, maar u blijkt alweer geen idee te hebben waar dit dorp, gelegen op weg naar het districtscentrum, gesitueerd is (CGVS, p. 9). Als vervolgens effectief de vraag wordt gesteld of het op weg naar het districtscentrum ligt, bevestigt u dat het inderdaad daar ergens moet zijn, maar u het eigenlijk niet weet (CGVS, p. 9). Rahmatabad, een dorp gelegen richting Kabul, blijkt u wel te kunnen situeren, maar wanneer vervolgens wordt gevraagd in welke provincie dit dorp ligt, zegt u verkeerdelijk Logar (CGVS, p. 9-10). Alukhel, een ander dorp gelegen in de buurt van Rahmatabad, kunt u dan weer niet situeren (CGVS, p. 10), net zoals

Kunj (CGVS, p. 10), een dorp dat net naast Safed Sang ligt. Geconfronteerd met het feit dat u geen enkel dorp in uw omgeving correct weet te situeren, verklaart u dit door te zeggen dat u er nooit geweest bent en bijgevolg niet weet waar ze liggen (CGVS, p. 10). Van een volwassen man, die beweert nooit op een andere plaats te hebben gewoond (CGVS, p. 4), mag verwacht worden dat hij toch een basiskennis van zijn regio bezit, te meer omdat uw vader zijn winkel in Pul-e-Kandahari lag en u daar ook heen ging (CGVS, p.7). Uw verklaring voor uw onwetendheid dat u enkel bezig was met uw schoolwerk (CGVS, p. 12), kan niet als een geldige reden aanzien worden, aangezien er, zoals eerder aangehaald, heel wat vragen kunnen worden gesteld bij uw schoolcarrière in Safed Sang.

Ook uw kennis over Mes Aynak, een belangrijke kopermijn in uw omgeving op nog geen twintig kilometer van Safed Sang, laat te wensen over. Zo beweert u dat deze plaats bekend is omwille van standbeelden die daar ontdekt zijn (CGVS, p. 9), hetgeen inderdaad klopt, maar het feit dat Mes Aynak voornamelijk bekend is omwille van zijn belangrijke kopermijnen, is u opmerkelijk genoeg totaal ontgaan (CGVS, p. 9). Wanneer u immers wordt gevraagd of er iets kan worden ontgonnen in Mes Aynak, blijkt u dit niet te weten (CGVS, p. 9). Dat u zo een fragmentarische kennis heeft over een van de belangrijkste mijnen van Afghanistan, toont alweer aan dat u duidelijk gestudeerd heeft.

Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of er ooit verbouwingswerken zijn gebeurd aan de school van Safed Sang, of dingen zijn bijgebouwd, antwoordt u ontkennend. De school was volgens uw verklaringen in goede staat (CGVS, p. 7). Volgens de informatie van het CGVS, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat er in 2014 een nieuwe school is ingehuldigd die de oude school in Safed Sang verving, aangezien de vorige school te druk bevolkt was. In plaats van zes lokalen telt de nieuwe school acht lokalen, vijf toiletten en vier lerarenkamers, allen goed om ongeveer 1.600 leerlingen te ontvangen. Het is onwaarschijnlijk dat deze bouw, en zelfs het bouwproces, u volledig zou zijn ontgaan, indien uw herkomst voor uw vertrek naar Europa daadwerkelijk in Safed Sang zou liggen.

Ook de talrijke incidenten die zich hebben voorgedaan in uw regio, zijn u duidelijk ontgaan (CGVS, p. 13). Uit de informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt namelijk dat tussen januari en oktober 2014 in Mohammad Agha alleen al zeventig veiligheidsincidenten werden opgetekend. Het is dan ook opmerkelijk dat u beweert dat er niets is gebeurd in uw district, noch dat er aanslagen zijn gepleegd door de taliban, noch dat er ooit mensen zijn gedood door hen (CGVS, p. 13). Gezien uw bewering steeds in Safed Sang te hebben gewoond, nergens ver van uw eigen dorp te zijn geweest (CGVS, p. 21) alsook uw ongeloofwaardige verklaringen over uw recente tewerkstelling in Pansjir, mag er verwacht worden dat u zich toch enkele incidenten voor de geest zou kunnen halen die hebben plaatsgevonden in Moghammad Agha. Het tegendeel is echter waar. In 2013 alleen al vernielden de taliban meer dan tien bruggen in uw district waarbij ook nog eens veel burgers het leven lieten. Het betreft hier de bruggen op de grote snelwegen van Kabul naar Logar en van Logar naar Paktia. Ook heeft u geen weet dat er in juni 2014 acht ontmijners werden doodgeschoten in de buurt van Mes Aynak (CGVS, p. 16). Over Saifullah Mujahed, een gewezen burgemeester van Mohammad Agha die in 2014 is vermoord in zijn eigen huis, heeft u ook nog nooit gehoord (CGVS, p. 14). Naast deze persoon werden in de maanden voor uw vertrek in uw district alleen al zeker vijftien burgers gedood en een dozijn overheidsmedewerkers. Frappant is dan ook dat u benadrukt dat de taliban geen mensen doden maar enkel van ieder gezin één iemand rekruteren voor de jihad (CGVS, p. 13). Een voorbeeld van iemand die werd meegenomen door hen kunt u vreemd genoeg niet geven (CGVS, p.14). Inzake de lokale taliban somt u weliswaar enkele namen op zoals Mullah Qand, Patkhan, Emarati en Qari Hejeran (CGVS, p 13), maar geconfronteerd met de beruchte talibancommandant van Mohammad Agha, Qari Borhan, blijkt u van deze naam nog nooit gehoord te hebben (CGVS, p. 15). En nog opmerkelijker is het feit dat u de naam Abdul Wakil Haqyar toeschrijft aan een leider van de taliban (CGVS, p. 15), hoewel het hier de naam betreft van de lokale politiechef, die dienst had op het moment van uw zogenaamd vertrek uit uw district.

Ook de rest van uw politieke kennis over uw regio laat te wensen over. Gevraagd wie districtschef was op het moment van uw vertrek uit Afghanistan, noemt u Nur Mohammad Obaidi, terwijl u van de naam Abdul Hameed (CGVS, p. 15), die volgens de informatie in het administratief dossier zeker van augustus 2013 tot april in 2014 aan het hoofd stond van uw district, nog nooit gehoord lijkt te hebben. Zelfs de naam Ludin zegt u overduidelijk niets (CGVS, p. 14-15), hetgeen uiterst opmerkelijk is voor een inwoner van Mohammad Agha. Niet enkel is er een ziekenhuis in Mohammad Agha met de naam 'Mohammad Shafiq Ludin Hospitaal', maar ook is Atiqullah Ludin, een voormalige provinciegouverneur uit Logar, afkomstig uit uw district. Het feit dat de naam Ludin bijgevolg geen enkel belletje doet rinkelen, toont duidelijk aan dat u niet geboren en getogen bent in uw district Mohammad Agha.

Tot slot legt u ook allerm minst aannemelijke verklaringen af over uw vluchtweg die u zou hebben aangevat vanuit Safed Sang. Zo verklaart u dat uw oom u vanuit Kabul naar Nimroz heeft gebracht, en dat deze weg ongeveer één uur rijden was. Vertrekkende van Safed Sang deed u er twee uur op, zegt u (CGVS, p. 22). Opgemerkt dat het onmogelijk lijkt om vanuit Kabul met de wagen op een uur in Nimroz te staan, gezien het met het vliegtuig reeds anderhalf uur is, verklaart u dit door te stellen dat de wegen in slechte staat zijn en wagens vaak moeten stoppen (CGVS, p. 22), hetgeen uiteraard niet als een aanvaardbare verklaring kan gelden. Gevraagd naar plaatsen of provincies die u bent voorbijgereden vanuit Kabul naar de grensovergang, dient u dan weer het antwoord schuldig te blijven (CGVS, p. 22). Bovendien legt u geen coherente verklaringen af over uw reisweg. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u vijftien dagen heeft gereisd vanuit Afghanistan naar België, maar dat u wel vijf maanden in Iran heeft gewerkt. Wanneer u bij de DVZ gevraagd wordt dit te verduidelijken, geeft u geen reactie (verklaring DVZ, vraag 31). Ook beweerde u bij de DVZ slechts drie dagen in Turkije geweest te zijn (verklaring DVZ, vraag 31), hoewel u tijdens het gehoor op het CGVS verklaart dat u ongeveer drie maanden in Turkije heeft verbleven om er te werken en uw reis verder te bekostigen (CGVS, p. 10-11). U slaagt er duidelijk niet in om coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen over de weg die u heeft afgelegd vanuit Safed Sang naar Europa.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mohammad Agha gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Mohammad Agha heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 6 maart 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent

uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U werd meermaals geconfronteerd met het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw recente herkomst uit Safed Sang. U blijft echter bij uw verklaringen (CGVS, p. 12 & 21) en bij eerder ongeloofwaardig geachte verschoningen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststelling niet wijzigen. Uw Afghaans identiteitsdocument (taskara) kan enkel ondersteuning bieden bij geloofwaardige verklaringen, hetgeen niet aan de orde is. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker zijn en corruptie wijd verbreid is bij het verkrijgen van civiele documenten (zie informatie in administratief dossier). Het document van Alster is hierboven reeds besproken om aan te tonen dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw tewerkstelling in Pansjir.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Tevens werpt verzoeker een manifeste appreciatiefout op.

Wat betreft zijn vrees voor vervolging, betoogt verzoeker in dit middel als volgt:

“Ten onrechte weigerde het CGVS om de vluchtelingenstatus aan verzoeker toe te kennen.

Het CGVS stelt verkeerdelijk dat uit de verklaringen van verzoeker niet kan worden afgeleid dat hij voldoet aan de criteria zoals vastgelegd in de conventie van Genève.

In tegenstelling tot hetgeen het CGVS heeft beslist, bevatten de verklaringen van verzoeker wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd. 28/07/1951.

Verzoeker loopt wel degelijk gevaar in Afghanistan.

Verzoeker vreest het slachtoffer te zullen worden van een afrekening door de Taliban omdat hij geweigerd had om in te gaan op de eisen van de Taliban om zich bij hen aan te sluiten en omdat hij in Pansjir gewerkt had als arbeider voor het Amerikaans bedrijf Alstar Group of Companies.

Verzoeker vreest dat hij tegen dergelijke feiten (wraakacties vanwege de Taliban) niet zal kunnen rekenen op een afdoende bescherming van de Afgaanse autoriteiten.

Tijdens zijn onderhoud op het CGVS dd. 6 maart 2018 had verzoeker wel degelijk op een afdoende wijze kunnen aantonen dat zijn leven in gevaar is in Afghanistan.

De omstandigheden waarin verzoeker in Afghanistan leefde, waren wel degelijk van die aard dat hij genoodzaakt was om het land te verlaten.

*Eén en ander is duidelijk gebleken uit zijn verklaringen op het CGVS.
(CGVS blz. 16 : “(...))”*

Het CGVS heeft ten onrechte de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen in vraag gesteld.

Verzoeker is het oneens met de gronden waarop het CGVS zich had gebaseerd om hem de hoedanigheid van vluchteling te weigeren en meent dat zijn problemen ten onrechte worden geringeschat.

Verzoekers problemen van vervolgingen door de Taliban en zijn angst om het slachtoffer te worden van represailles, zijn in het concrete geval van verzoeker, wel degelijk ernstig.

Uit de verklaringen van verzoeker is gebleken dat de Taliban niet aarzelt om geweld te gebruiken wat maakt dat verzoeker steeds in onveiligheid zal blijven leven in Afghanistan.

Het CGVS heeft geen, minstens te weinig rekening gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse; met de persoonlijkheid en het profiel (lage scholingsgraad) van verzoeker en met het grote tijdsverloop tussen de gebeurtenissen in Afghanistan en zijn onderhoud op het CGVS.

Voor verzoeker is het onmogelijk om op normale manier in Afghanistan te leven.

Het CGVS stelt verzoekers verklaringen in vraag omdat verzoeker niet aannemelijk zou hebben gemaakt dat hij een laag geschoolde jongeman zou zijn die is opgegroeid in een landbouwgemeenschap in Logar en twee jaar voor zijn vertrek tewerkgesteld was in Pansjir.

De door het CGVS geciteerde onaannemelijkheden in verzoekers verklaringen (aangaande verzoekers schoolcarrière; zijn tewerkstelling in Pansjir; zijn kennis van de landbouwgewassen in zijn herkomstregio en zijn geografische kennis van zijn herkomstregio) kunnen in het geval van verzoeker niet worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen in zijn verklaringen en zijn op zichzelf niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag. De toelichting die verzoeker aan de protection officer gaf telkens als hij werd gevraagd om meer uitleg te geven over bepaalde onderdelen waarover de protection officer zich bedenkingen had gemaakt, was wel degelijk aannemelijk en niet a priori ongeloofwaardig.

De hoeveelheid verklaringen van verzoeker zoals afgelegd tijdens zijn opeenvolgende onderhoud, bij de DVZ dd. 4 maart 2016 enerzijds en op het CGVS dd. 6 maart 2018 anderzijds, en die wél aannemelijk en coherent waren, overstijgen in ruime mate het aantal verklaringen die dat misschien, op enkele onderdelen, niet waren.

Verzoeker was bovendien 'onvoorbereid' naar zijn onderhoud op het CGVS dd 6 maart 2018 gegaan.

Achteraf gezien, na lezing van de thans bestreden beslissing, realiseert verzoeker zich terdege dat hij voorafgaandelijk aan zijn onderhoud de chronologie van de gebeurtenissen en zijn directe vluchtmotieven, alsook zijn tewerkstelling in Pansjir voor een Amerikaans bedrijf, voor zichzelf best even op een rijtje had kunnen en moeten zetten om op die manier een coherenter en nog accurater relaas te geven.

Uit verzoekers onderhoud dd. 6 maart 2018 is gebleken dat verzoeker, die een laaggeschoolde jongeman is, wel degelijk een voldoende duidelijk zicht heeft geboden over zijn levensomstandigheden in het district Mohammad Agha de voorbije jaren; zijn geboorteplaats, de regio waar hij is opgegroeid, de macht van de lokale Taliban en hun bedreigingen aan het adres van verzoeker en zijn werk in Pansjir als bouwvakker voor het Amerikaans bedrijf Alstar Group of Companies.

De motivering in de bestreden beslissing, staat hiermee in contrast.

De diverse correcte, eensluidende en doorleefde antwoorden die verzoeker tijdens zijn onderhoud wel wist te geven op specifieke vragen aangaande zijn asielrelaas en profiel, worden ten onrechte doodgezwegen in de weigeringsbeslissing.

Uiteraard gaat het niet op om in de bestreden beslissing uitsluitend die vragen uit te lezen waarop verzoeker misschien een onaannemelijk of onvoldoende antwoord heeft gegeven en te zwijgen over de meerdere andere vragen waarop verzoeker wél een overtuigend antwoord heeft gegeven.

Het CGVS gaat selectief tewerk, enkel maar in het nadeel van verzoeker.

Hiermee bewijst het CGVS dat zij in dit concrete dossier geen blijk heeft gegeven van behoorlijk en zorgvuldig bestuur.

Verzoeker wilt benadrukken dat zijn verklaringen over de moeilijkheden met de Taliban, wel degelijk eerlijk waren.

Na het bezoek van de Taliban aan zijn woning en de ontsnapping van verzoeker, verkeerden verzoeker en zijn oom alleszins in de oprechte overtuiging dat een vertrek uit Afghanistan de enige optie was voor verzoekers veiligheid.

Uit verzoekers gehoor is voldoende gebleken dat hij zijn asielrelaas afdoende heeft toegelicht en voldoende elementen heeft aangehaald die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Twijfels over bepaalde aspecten van verzoekers relaas ontslaan het CGVS niet van haar opdracht en onderzoeksplicht om verzoekers vrees voor vervolging grondig te toetsen.

Verzoeker blijft ervan overtuigd dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan het voorwerp zal uitmaken van een persoonsgerichte vervolging.

Volgens verzoeker schendt het CGVS de zorgvuldigheidsverplichting door geen grondig onderzoek te voeren naar de elementen die hij in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming heeft aangehaald.

Bij het voorbereiden van het dossier en het nemen van haar beslissing is het CGVS onzorgvuldig te werk gegaan.

In de gegeven omstandigheden zouden de verklaringen van verzoeker moeten volstaan om hem minstens het voordeel van de twijfel te verlenen.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling alsook het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel) had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoeker."

Wat ten slotte het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet betreft, betoogt verzoeker ten eerste dat zijn leven ernstig bedreigd is ten gevolge van het bestaande willekeurige geweld in Afghanistan wegens het binnenlands gewapend conflict dat er aan de gang is. Hij acht de motieven in de bestreden beslissing hierover niet overtuigend en herhaalt afkomstig te zijn uit Safed Sang, in het district Mohammad Agha, een regio waar een verhoogd risico bestaat om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Ten tweede stelt verzoeker dat een terugkeer naar zijn herkomstregio na een langdurige afwezigheid in het buitenland op zich reeds een grote aandacht zal trekken van de plaatselijke bevolking met alle verhoogde veiligheidsrisico's van dien, wat zijn persoonlijke situatie in Afghanistan bij een terugkeer uitzichtloos maakt. Verzoeker vreest dat hij hierdoor een ernstig risico loopt op o.a. een ontvoering of een afrekening, wat door de commissaris-generaal onvoldoende werd erkend.

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat hij niet voldaan heeft aan de plicht tot medewerking nu hij er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een amper geschoolde jongeman

is die is opgegroeid in een landbouwgemeenschap in Logar en twee jaar voor zijn vertrek tewerkgesteld was in Pansjir. De commissaris-generaal overweegt hierbij dat (i) er heel wat vragen kunnen worden gesteld bij de beweerde scholingsgraad van verzoeker, dat (ii) verzoeker er niet in slaagt duidelijk te maken wanneer hij precies werkzaam was in Pansjir sinds twee jaar voor zijn vertrek uit Afghanistan en ook zijn verklaringen over het bedrijf waarvoor hij werkte allerminst kunnen overtuigen, dat (iii) die onduidelijkheid nog verder wordt versterkt wanneer verzoeker wordt gevraagd waar hij was op het moment van de laatste verkiezingen in Afghanistan en verzoeker zelfs aangeeft niet te weten waar de mensen konden gaan stemmen, dat (iv) verzoekers kennis over de gewassen in zijn regio niet enkel uiterst beperkt is maar ook sterk ingestudeerd overkomt, dat (v) verzoekers ongeloofwaardige herkomst verder versterkt wordt door zijn gebrekkige geografische kennis over de regio waar hij heel zijn leven heeft gewoond, dat (vi) ook verzoekers kennis over Mes Aynak, een belangrijke kopermijn in zijn omgeving op nog geen twintig kilometer van Safed Sang, te wensen overlaat, dat (vii) het onwaarschijnlijk is dat de bouw van een nieuwe school in Safed Sang, en zelfs het bouwproces, verzoeker volledig zou zijn ontgaan, indien zijn herkomst voor zijn vertrek naar Europa daadwerkelijk in Safed Sang zou liggen, dat (viii) ook de talrijke incidenten die zich hebben voorgedaan in zijn regio, verzoeker duidelijk zijn ontgaan, dat (ix) ook de rest van verzoekers politieke kennis over zijn regio te wensen overlaat, en dat (x) verzoeker ook allerminst aannemelijke verklaringen aflegt over zijn vluchtweg die hij zou hebben aangevat vanuit Safed Sang. Omwille van de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst in Afghanistan, hecht de commissaris-generaal evenmin enig geloof aan verzoekers asielaanvraag, dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Aangaande de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker, door bewust de ware toedracht over zijn verblijf voor zijn komst naar België, dat de kern van zijn asielaanvraag raakt, te verzwijgen, niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

2.3.4. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Hierboven is reeds gebleken dat de commissaris-generaal verzoekers asielaanvraag op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging, het omkeren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) gegeven verklaringen en het louter stellen dat zijn verklaringen wel degelijk geloofwaardig zijn, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

In zoverre verzoeker aanvoert dat geen of onvoldoende rekening werd gehouden met zijn profiel als laag geschoolde jongeman, wordt er op gewezen dat in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd waarom zijn verklaringen over zijn schoolcarrière niet geloofwaardig worden geacht. Verzoeker gaat niet in op deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, zodat deze door de Raad worden overgenomen en tot de zijne worden gemaakt. Bovendien licht verzoeker niet toe in welk opzicht het rekening houden met zijn voorgehouden lage scholingsgraad tot een andere beslissing had kunnen leiden. Aldus slaagt verzoeker er niet in de motieven van de bestreden beslissing onderuit te halen.

Waar verzoeker wijst op het grote tijdsverloop tussen de gebeurtenissen in Afghanistan en zijn onderhoud op het CGVS, wordt er op gewezen dat van iemand die beweert van een bepaalde regio afkomstig te zijn ook enkele jaren na zijn vertrek uit deze regio redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij nog steeds een basiskennis van zijn regio bezit, wat *in casu*, gelet op de talrijke omstandige motieven van de bestreden beslissing, niet het geval blijkt te zijn.

Waar verzoeker laat gelden dat de in de bestreden beslissing aangehaalde onaannemelijkheden in zijn verklaringen over zijn schoolcarrière, zijn tewerkstelling, zijn kennis van de landbouwgewassen en zijn geografische kennis van zijn regio niet aanzien kunnen worden als dermate belangrijke onderdelen in zijn verklaringen en op zich niet van aard zijn om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn verzoek om internationale bescherming en dat zijn toelichtingen wel degelijk aannemelijk waren, beperkt hij zich tot het minimaliseren van enkele motieven van de bestreden beslissing en tot de loutere negatie van wat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, zonder evenwel de concrete vaststellingen, die allen steun vinden in het administratief dossier, te ontcrachten of te weerleggen. De Raad acht deze

vaststellingen, zeker samen met de overige vaststellingen in de bestreden beslissing over verzoekers onwetendheid van de inhuldiging van een nieuwe school in zijn voorgehouden dorp van herkomst, van talrijke incidenten die zich in zijn voorgehouden regio van herkomst hebben voorgedaan en van de politiek in zijn voorgehouden regio van herkomst, voldoende om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt te zijn opgegroeid in Safed Sang, in de provincie Logar, en er te hebben verbleven.

Waar verzoeker stelt dat hij onvoorbereid naar zijn onderhoud op het CGVS is gegaan en suggereert dat zijn relaas coherenter zou zijn geweest indien hij voorafgaand aan zijn onderhoud de chronologie van de gebeurtenissen en zijn directe vluchtmotieven, alsook zijn tewerkstelling in Pansjir voor een Amerikaans bedrijf voor zichzelf even op een rijtje had gezet, verschoont hij de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen niet. Het is de enkele en volledige verantwoordelijkheid van de verzoeker om internationale bescherming om in het kader van zijn procedure waarheidsgetrouwe en coherente verklaringen af te leggen. Verzoeker toont niet aan dat hij zich niet bewust kon zijn van het belang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS voor het onderzoek en de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Hoe dan ook kan een louter gebrek aan voorbereiding de vastgestelde lacunes in verzoekers kennis over zijn voorgehouden regio van herkomst en de discrepanties in verzoekers verklaringen over zijn tewerkstelling in Pansjir niet verklaren.

Door in het verzoekschrift te stellen dat hij wel degelijk een voldoende duidelijk zicht heeft geboden over zijn levensomstandigheden in het district Mohammad Agha de voorbije jaren, over zijn geboorteplaats, over de regio waar hij is opgegroeid, over de macht van de lokale taliban en hun bedreigingen aan zijn adres en over zijn werk in Pansjir als bouwvakker voor het Amerikaans bedrijf Alstar Group of Companies, beperkt verzoeker zich tot de loutere negatie van wat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld. Verzoeker verduidelijkt nergens met concrete elementen waarom hij meent dat de concrete vaststellingen van de commissaris-generaal feitelijk onjuist of de gevolgtrekkingen uit deze vaststellingen onredelijk zijn. Met een dergelijke summiere uiteenzetting doet verzoeker niets meer dan te kennen geven dat hij het niet eens is met de beoordeling door de commissaris-generaal van de door hem afgelegde verklaringen, zonder evenwel de onjuistheid van de motieven aan te tonen.

Waar verzoeker op algemene wijze stelt dat in de bestreden beslissing met geen woord wordt gerept over de diverse correcte, eensluidende en doorleefde antwoorden die hij zou hebben gegeven op specifieke kennisvragen over zijn asielrelaas en profiel, slaagt hij er niet in het geheel van concrete en pertinente motieven op basis waarvan wordt besloten dat aan zijn voorgehouden profiel en herkomst geen geloof kan worden gehecht, onderuit te halen.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing op basis waarvan wordt besloten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mohammad Agha, gelegen in de provincie Logar, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Nu verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mohammad Agha, gelegen in de provincie Logar, en twee jaar voor zijn vertrek uit Afghanistan tewerkgesteld te zijn geweest in Pansjir, kan ook naar het oordeel van de Raad geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die zich aldaar in die periode zouden hebben afgespeeld.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (stuk 15, map met 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. Ook deze motieven, die door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, worden door de Raad overgenomen.

De Raad merkt ten slotte op dat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten moet weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Gelet op het voorgaande, kan verzoeker niet worden gevolgd in zoverre hij voorhoudt dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het district Mohammad Agha, gelegen in de provincie Logar, en dat er bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Voorts voert verzoeker aan dat het gegeven dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan na een lange afwezigheid in het buitenland een grote aandacht zal trekken bij de plaatselijke bevolking op zich zijn persoonlijke situatie in Afghanistan uitzichtloos maakt nu hij hierdoor een ernstig risico loopt op onder andere ontvoering of een afrekening. Daargelaten de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn herkomst uit het district Mohammad Agha, gelegen in de provincie Logar, brengt hij evenwel geen concrete elementen aan die het bestaan van dergelijk risico in zijn hoofde kunnen staven. Een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft wat dit betreft in gebreke.

Ten slotte dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.5.3. Wat betreft artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld, maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Mohammad Agha, gelegen in de provincie Logar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

2.3.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten

en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.8. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.9. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Evenmin wordt een manifeste appreciatiefout aangetoond.

2.3.10. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.11. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend achttien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN